

Elektrifisering av oljefeltet Johan Castberg

Rögnvaldur Hannesson*

Når naturen selv om noen få år avslører myndighetenes feil og taktiske spill om klima vil elektrifisering av oljeplattformer fra land og lagring av CO₂ fra Sleipner og Melkøya bli stående som de verste eksempler på klimasløseri. Det bygger seg opp mot 100 milliarder bortkastede kroner.

Nylig sendte Statoil ut en pressemelding om utbyggingsplanene for oljefeltet Johan Castberg i Barentshavet. Det opplyses at det ville bli svært dyrt å drive dette feltet med elektrisk strøm fra land. Alternativet er selvsagt gassturbiner som benytter lett tilgjengelige gassressurser ute på feltet.

Som ventet er diverse miljøprofeter alt i harnisk over at noen endog trekker i tvil fornuften i den «klimavennlige» løsning. Så hva koster den, hvem betaler, og hva betyr den for klimaet?

Statoil opplyser at «tiltakskostnadene» for elektrifisering vil bli på 4 til 12 milliarder kroner, avhengig av teknisk løsning. Jeg legger til grunn at disse «tiltakskostnadene» klassifiseres som investeringskostnad som kan trekkes fra selskapets inntekt før det betales skatt. Etter gjeldende regler gir hver investert krone en skattebesparing på 70-80 øre (se tekstblokk til høyre). Det vil si at nevnte investeringskostnad på 4-12 milliarder betyr 3-10 milliarder mindre offentlige inntekter, som i sin tur enten betyr 3-10 milliarder mindre inn på Oljefondet eller 3-10 milliarder mindre i utgifter til utdanning, helsetjenester eller hva det ellers måtte være.

Man skulle tro at våre valgte representanter synes dette er råflott i overkant, all den stund virkningen på klimaet er så nær null det går an å komme. Utslippene av karbondioksid (CO₂) fra Johan Castberg er beregnet til 2 % av de norske utslippene. De sistnevnte er 0,1 % av verdens totale utslipp, så selv de som tror fullt og helt på skrekks scenariene fra FNs klimapanel burde ha sine tvil om hensiktsmessigheten ved elektrifisering av Johan Castberg-feltet. Det gjelder for så vidt også andre olje- og gassfelt på norsk sokkel, i særdeleshet dem hvor gassen ellers blir eksportert og brent opp i utlandet med akkurat den samme eventuelle klima-effekten som om den ble brent på norsk sokkel.

Det er også interessant å sammenligne kostnadene for reduserte utslipp på Johan Castberg-feltet med prisen på utslippskvoter. Disse kostnadene har Statoil beregnet til 5 000–8 000 kroner pr. tonn CO₂. Prisen i EUs kvote-

marked har i år vært så lav som € 5 pr. tonn CO₂. Det er mindre enn 50 kroner pr. tonn og således en hundredel av det norske skattebeta- lere inviteres til å betale for reduserte utslipp på Johan Castberg-feltet. EU-kommisjonen regner selv med at prisen på CO₂-utslipp kan komme opp i € 14 pr. tonn neste tiår. Også det er billig sammenlig- net med Johan Castberg; 130 kroner pr. tonn. Vitenskapelige studier som bygger på FNs klimapanel går som oftest ut fra at kostnaden ved utslipp av CO₂ er ca. US\$ 50 pr. tonn, som tilsvarer litt over 400 kroner. Også med det utgangspunktet forefaller elektrifisering av Johan Castberg råflott.

Skattebesparelsen for selskapene er en nåverdi og beregnes slik pr. investert krone:

Summen av satsene for selskapsskatt og særskilt petroleumsskatt er $0,25 + 0,53 = 0,78$. Avskrivning foregår lineært over 6 år. I tillegg gis det et spesielt fradrag, såkalt friinntekt, på 5,5 % pr. år over 4 år. Den kan benyttes kun for særskatt på petroleum, som er på 53 %. Det for- utsettes at utgifter reduserer skatt umiddelbart. I praksis ilignes skat- ten pr. halvår. Diskonteringsraten (r) er en variabel i denne formelen; her antas den å ligge mellom 5 og 12 %. Jo høyere diskonteringsrate, desto lavere er nåverdien av spart skatt.

ADAM
2005
THE BUFFALO NEWS
CRAVE ORTODIXIS.COM
©2013

